

Index Rerum,

p. 192. n. 3. Quid si ad collegium clericorum, ac secularium pertineat. *ibid.*
 in Patronatu mixto si convenit inter patronos, ut alternatim presentent, pro vice clerici ecclesiasticus, pro vice secularis laicalis patronatus habeatur. *ibid.* n. 3. 4. Nec ad eam conventionem superioris auctoritas desideratur. *ibid.*
 Patronatus regius privilegio, aut praescriptione quaesitus eidem gaudet privilegiis, ac si ex fundatione, vel donatione procederet. p. 192. & seq. n. 4. 0.
 Idem est in Hispania de omni laicorum patronatu, quapropter Bullae expeditae in ejus praedictum retinentur. p. 293. n. 4. 1
 Quod ampliatur. *ibid.* n. 4. 2
 Patronatus in dubio potius ex fundatione, quam privilegio, aut praescriptione acquisitus praesumitur. *ibid.*
 Patronatus ad confraternitates laicorum attinens, laicalis reputatur, cui in Hispania derogari non permittitur. p. 294. n. 5. 1
 Patronatus beneficia resignari non possunt absque assensu patroni. p. 195. n. 5. 7. Sic invalidè resignans regredi permittitur ad Beneficium resignatum. *ibid.* n. 5. 8
 in Patronatus Beneficium valet Pontifex reservate pensionem sine assensu patroni. p. 295. n. 6. 1
 absque Patroni consensu nec in Curia fieri potest Beneficium permutatio. p. 294. n. 5. 2
 Patroni assensus an requiratur, ut Rector ecclesiae Vicarium perpetuum, vel pro tempore vitae suae constituat. p. 296. n. 6. 3. & 6. 4.
 Patroni assensus praerogatur, ut coadjutor beneficium dari possit: quod limitatur. *ibid.* num. 6. 5
 Non desideratur, ut Praelatus constituat clericum, qui administrat, quoties lis pendet, vel Beneficium vacat, donec conferatur. *ibid.* n. 6. 6. Quid de inferioribus, qui Ecclesiae deserviant. *ibid.*
 Patroni jus laeditur, cum Beneficium fructus per pensionem diminutionem patiuntur. *ibid.* n. 6. 7
 Patroni consensus utrum exigatur in Ecclesiarum, seu Beneficiorum unione. p. 297. n. 7. 5. & seq.
 Non est opus, ut electus in Episcopum ex dispensatione Ecclesiastica Beneficia retineat. *ibid.*
 Vide verbo *Suppatronatus.*
Pauper, & Paupertas.
 Pauperibus an detur electio ut coram ecclesiastico, vel laico iudice alios conveniant. p. 66. & seq. n. 8
 Pauperes habent casum Curiae. p. 68. n. 1. 4
 Paupertatis qualis probatio sufficiat, ut eo privilegio potiantur. *ibid.* n. 1. 5
 Pauper sua culpa effectus, an gaudeat illo, & aliis privilegiis paupertatis. *ibid.* n. 1. 6
 Pauper quis censetur, ut paupertatis obtineat privilegia. *ibid.* n. 1. 8. & seq.
 à Paupere litigante si quid tabellio, & alii ministri acceperint, aut munus suum pro illo exercere gratis renuerint, an peccent, atque ad restitutionem teneantur. p. 70. n. 2. 6
 Pauperi colligantur, & adversario an dives alimenta exhibere cogatur. *ibid.* n. 2. 7
 Quod limitatur. p. 70. n. 2. 8
 Pauperum causa licet tempore posterioris, prius per iudices debent expediri. p. 76. n. 1. 7

Paupertas duobus saltem testibus regulariter est probanda. p. 71. n. 3. 5
Pejerate.
 Pejerandi occasio delinquentibus exhibenda non est. p. 268. n. 2. 4
Pelagius Rex.
 Pelagius Hispaniae Rex, miranda in hostes pertravit facinora. p. 11. n. 4. 3
Pensio.
 Pensio propter sterilitatem colono remittitur. p. 250. n. 1
 an Pensio augeatur ob insolitam fructuum copiam. *ibid.* n. 2
 Pensio in Hispania reservari non potest ex fructibus Beneficii patronatus regii, absque assensu Regis, ex quo Bullae retinentur. p. 296. num. 6. 8.
 Fallit si duobus in Curia litigantibus super Beneficio regii patronatus, Pontifex uni illud conferat cum onere solvendi colliganti pensionem. *ibid.* n. 6. 9
 Pensio si concedatur in titulum Beneficii, opus erit assensu patroni Beneficii, ex quo illa reservatur. *ibid.* n. 7. 0
 Pensio non est Ecclesiastico Beneficium, nisi in titulum Beneficii tribuatur. p. 296. & seq. n. 7. 1. & 7. 2
 Pensionem qua Beneficia non admittant in Hispania, & in occidentalibus Indiis. p. 297. n. 7. 3
Periculosum, & Periculum.
 Periculosum est coram suspecto iudice litigare. p. 218. n. 2
 Periculum ad quemquam pertinere dicitur, cum damnum in re contingens, nulla ejus culpa interveniente sustinet. p. 236. n. 1. 3
 Periculum rei venditae ad quem spectet. *ibid.* n. 1. 3. & p. 238. n. 2. 1
Permutatio.
 Permutatio Beneficii facta auctoritate Pontificis, patrono non consentiente, sustinetur: sed in Hispania non sortietur effectum quoad patronatum laicum. p. 295. n. 5. 3
 Permutatio non valet, spreto patrono, sed si intra legitimum tempus non reclamet, subsistit. *ibid.* n. 5. 4
 in Permutatione opus non est patroni praesentatione. *ibid.*
 Permutationis causa si quis Beneficium dereliquerit, si contractus declaratur irritus ex defectu consensus patroni, beneficiarius non restituetur ad Beneficium, quod permutabat. *ibid.* n. 5. 5
 Quod limitatur. *ibid.*
 Permutatio prohibetur Praebendarum, quae per electionem, & concursum obtinentur, & quid in novo orbe servetur. p. 295. n. 5. 6
Petitio hereditatis.
 Petitio hereditatis definitur. p. 116. n. 1
 Est iudicium universale. *ibid.* n. 2. & 3
 Petitio hereditatis etiam res singulae exigi solent. *ibid.* n. 3
 Est actio in rem, & quare mixta vocetur. p. 116. num. 4
 ad Petitionem hereditatis qua forma libellus concipiatur. *ibid.* n. 5
 In hoc iudicio sententia generaliter prolata sufficit. *ibid.*
 Petitio hereditatis contra quos competat. *ibid.* n. 6. Non datur in possidentem titulo. *ibid.* Limitatur. p. 117. n. 1. 2
 Datur

& Verborum.

Datur contra heredem illius, qui pro herede, aut possessore possidebat. *ibid.* n. 7
 Non competit adversus debitorem defuncti negantem, quod actor sit haeres. p. 117. n. 8
 Agenti petitione hereditatis, quae probare incumbat. *ibid.* n. 9
 Petitio hereditatis an cum rei vindicatione possit cumulari. *ibid.* n. 10
 Petitio hereditatis non perit, nisi post lapsum triginta annorum. p. 117. n. 11. & 12
 Petitio hereditatis non convenitur, qui non possidet. *ibid.* n. 13
 An conveniatur possidens titulo acquisito post mortem domini hereditatis. p. 218. & seq. n. 15. 1. 6. & 2. 4
 Petitio hereditatis convenitur qui sciens emit ab illo, qui actione ista pro re vendita tenebatur. p. 218. n. 17
 an Petitio hereditatis conveniri possit emptor hereditatis. p. 120. n. 2. 6. & 3. 2
 Utrum hac actione conveniri possit, qui bona fide a furioso emit. p. 119. n. 2. 0. & seqq.
 Petitio hereditatis tenetur possidens titulo, quem lite cepta obtinuit. p. 120. n. 2. 5
 Petitio hereditatis si res singularis petatur, an possit iudex generaliter eum damnare, ut quidquid ex hereditate retinet, actori reddat. *ibid.* n. 2. 7
 Haec actio non datur pro rebus, quarum possessionem semel haeres apprehendit, etsi postea ipsam amiserit. *ibid.* n. 2. 8
 Solum competit pro portione hereditaria, quantum minima res sit, quae petitur. p. 120. n. 2. 9
 Petitio hereditatis competit fideicommissario universaliter etiam contra heredem, & filio instituto in legitima. *ibid.* n. 3. 0
 Petitio hereditatis tenetur, qui dolo desit possidere, & qui nihil possidens, se heredem dicit, & actorem talem esse negat. *ibid.* num. 3. 1
Petrus Rex.
 Petrus Crudelis Rex Hispaniae, cum fratre luctando sic peremptus est. p. 18. n. 8. 2
Placentia.
 Placentia urbs à quo condita. p. 16. n. 7. 4
Plebeus.
 Plebsi possunt esse domini vassallorum cum iurisdictione; sed non ideo eximuntur à contribuendo cum ignobilibus. p. 300. n. 1. 8
Pignus.
 Pignus in re aliena non valet subsistere. p. 127. num. 4. 0
 Unde dictum, & quid propriè illo verbo continetur. p. 129. n. 4. 6
 inter Pignus, & hypothecam distinctio assignatur. *ibid.*
Pena.
 Poenae quomodo dividendae inter Dominos, qui inaequales partes in iurisdictione habent. p. 329. n. 7
Poenitens, & poenitentia.
 Poenitentes publicè, aut solemniter inter personas miserabiles numerantur. p. 279. n. 1. 9
 Utrum possint laicos coram ecclesiastico iudice convenire. *ibid.*
 Poenitentiam publicam, aut solemnem agentes, fori privilegio non gaudent. p. 278. num. 12. & seq.
 de Poenitentiae solemnibus, ac publicae forma, ac differentibus, remissive. *ibid.* n. 14
 D. de Farva Covar. Enucl.

Poenitentiam solemnem qui egit, irregularis est: non qui publicam. *ibid.*
 poenitentiam sustinens ex sententia Tribunalis Sanctae Inquisitionis, si crimen admiserit ad forum seculare spectans, per Magistratum laicum est puniendus. *ibid.* n. 1. 6

Pontifex.

Pontifex omnes causas ecclesiasticas pendentes potest ab inferioribus avocare. pag. 87. num. 5
 Potest spirituales iurisdictionem laicis etiam feceminis delegare, nisi facer Ordo requiratur. p. 257. n. 10
 Potest abrogare censuram canonis, si quis suadente. p. 258. n. 12
 Pontifex quid possit circa jus divinum. *ibid.* num. 15
 ad Pontificem spectat declarare, quae personae gaudeant exemptione clericorum, quantumvis sit de iure divino. p. 260. n. 14
 Pontifici licet omnia Beneficia patronatus liberè conferre absque assensu patroni. pag. 287. num. 2
 Pontifex nisi ex causa non solet iurisdictionem laicorum derogare, & quae sint iustae causae remissive. p. 288. n. 6
 Pontifex solet iurisdictionem laicorum derogare, si super illo, aut Beneficio in Curia controversatur. p. 293. n. 4. 3

Populus.

Populus Romanus potestatem supremam, quae illi erat, ad Imperatorem transtulit. pag. 211. n. 9. 1. Quando translata. p. 24. n. 109
 Populus Principi subiectus habet, in habitu supremam iurisdictionem, ut ea utatur, quoties aliter se conservare non valeat. *ibid.*
 Populus, deficiente legitimo Principis successore, manet liber, ut suprema potestatem potestate, & gubernatorem sibi constituat. *ibid.* num. 109
 Resumit supremam potestatem Principi collatam, si hic non servet pacta, quibus est constitutus. *ibid.*
 Populus non liberatur à potestate Principis sui propter turpitudinem ejus, aut tyrannicum gubernium, nec licet eum occidere. pag. 25. num. 110. Habent populi casum Curiae. p. 79. num. 39
 Populus Romanus per legem regiam an teneatur obedire Caesari ex pacto, vel ex vi legalis praepcepti. *ibid.* n. 111
 Utrum potuerit ferre leges ante ejectos Reges. *ibid.* n. 113
 Populi se subiectos Principi, nec praesumuntur, nec expressim possunt renuciare illis, quae ad sui conservationem necessariò desiderantur. p. 53. n. 13
 Populi, seu Magnates regni Regi subditi, ex defectu successoris, ac ex aliis causis possunt ad electionem Principis devenire. pag. 54. num. 14
Possessio, Possidens, & Possessor.
 Possessionis commodum est, ut actore non probante, absolvatur possessor. p. 129. n. 5. 2
 quasi Possessio eligendi, conferendi, aut praesentandi per unicum acquiritur actum. p. 132. num. 8.
 Z z Possessio

Index Rerum,

Possessoris causa, et si summaria omnis censetur, repulsa testium admittit. p.152.n.19
Possessoris amissio gravis praedicti censetur. ibid.
Possessor prior ad manutentionem debet praevallere, nisi de titulo posterioris appareat. ibid. & seq.
Possessor à duobus simul rei vindicatione pro eadem re si conveniatur, quomodo iudicium expediri debeat. p.146.& seq.n.11.& 12
Possessor manutentionis est licet habeat contra se levem juris praesumptionem. p.154.n.27. Scelus si vehementem. ibid.n.28
Possidens regalia non manutinetur, nisi titulum exhibeat. p.153.n.25
Sufficit titulus praesumptus, seu apparens, modo ex inspectione nullitas non deprehendatur. ibid.n.26.

Potestas.
Potestatem supremam penes unum esse, non est omnino necessarium ad Reipublicae conservationem. p.22.n.97
Potestas suprema iusto bello legitime acquiritur, invito populo. p.25.n.100

Praxis.
Praxis, & consuetudo optima legum interpretis p.83.n.20

Praedictale.
de Praedictalibus actionibus, remissive. p.125, num.27

Praelium.
Praelium de Clavio omni ayo memorandum quando peractum. p.12.n.52
Praelium de las Navas, in quo memoranda de Sarracenis parta victoria. p.16.n.74
Praelium del Salado, in quo Mauris ingens inflicta strages. p.18.n.81
Praelium de la Higuera quo tempore contigit. p.19.n.86

Prescriptio.
ad Praescriptionem non prodest probatio longae possessionis, si de nullitate tituli ex ipsius instrumento constiterit. p.32.n.48
in Praescriptione jurisdictionis regiae quae debeant intervenire. ibid.& seq.

Præsentare, & Praesentatur.
Præsentandi jus à jurepatronatus differt, & separari possunt. p.291.n.29
Præsentatus à possessore juris patronatus praesertur praesentato per verum patronum. p.132.n.9
Præsentati si dum super Beneficio litigant, unus decedat, an patronus alium subrogare possit. p.293.& seq.n.46.& 47
Præsentatus si ante institutionem moriatur, alium praesentare intra tempus legitimum patrono permittitur. ibid.n.46
ex Praesentatis litigantibus si in Curia unus obierit, Pontifex alteri Beneficium potest conferre, spreto patrono etiam laico: sed utroque defuncto, non subrogabitur tertius absque assensu patroni laici. p.294. num.48. & 50
ex Praesentatis si unus moriatur, lite pendente, quomodo causa peragatur, & an possit patronus iterum praesentare. ibid.n.49
Lite pendente inter patronos, si tempus legitimum ad praesentandum praeterierit, licebit Praetato absque assensu patroni Beneficium conferre. ibid.

Presumptio.
Presumptio praesumptione tollitur, ac eliditur. p.38.n.14.
Presumptio non praevalet contra veritatem. p.184.n.31
Presumptio onus probandi transfert in adversarium. p.170.n.51

Prætor.
Prætor mortuo, an expiret jurisdictio tenentis locum illius. p.54.n.16
de Prætorum origine, officio, ac dignitate, remissive. p.55.n.18
Prætores hodie in Hispania civitatibus mittuntur. ibid.n.13

Præventio.
Præventio non inducitur in criminalibus per summariam informationem ad capturam. p.112.n.38. Sed judex, qui cepit reum, praeventit. ibid.

Pretium.
Pretium ubi constituitur in singula jugera, vel in singulas amphoras, venditio ad mensuram contracta semper intelligitur, etsi totum corpus vendatur. p.46.n.24

Primogenium.
in Primogeniis non succeditur ultimo possessori, sed primo institutori. p.315.n.65

Princeps, & Principatus.
Principem in Republica unicum esse, per quem gubernetur, natura non exigit; sed quod expediatur, naturalis ratio suadet. p.22.n.94
Princeps legitimus erit ille, quem populus liber sibi elegerit. p.23.n.98
Princeps tenetur servare conditiones sub quibus eligitur. p.31.n.143
Princeps sit legitimus, qui imperium tyrannice usurpavit, accedente deinceps subditorum consensu. p.23.n.99
Princeps nequit, quem vasallum retinet, à sua eximere suprema jurisdictione. p.24.n.106
Princeps non praesumitur quicquam dissonare cum tertii iactura. p.36.n.7
Principis Beneficia latissime interpretantur, nisi cedant in tertii praedictum. p.40.n.21
Princeps utitur in suis contractibus jure privati. ibid.
Principi non licet, nisi ob causam publicam, jus subditorum laedere. p.41.n.24
Princeps non censetur concedendo augmentum territorii, jurisdictionem donatarii ampliare cum tertii detrimento. ibid.
Princeps tenetur omni jure vasallos protegere, & ab iniqua oppressione relevare. p.51.n.1. & p.282.n.17
Princeps supremus pro libito potest advocare causas coram suis Magistratibus pendentes, aut quae pendere possunt. p.87.n.4
Princeps non praesumitur juri derogare, imò se conformare intelligitur juridicis dispositionibus. p.91.n.35
Principis majestatem decet reos ex aliis ad suum regnum confugientes protegere, ne ad supplicium trahantur. p.114.n.59
Principes aliquando ob precum vexationem deneganda concedunt. p.141.n.36
Princeps potest causam etiam gravissimi praedicti, appellatione remota, egregiis iudicibus delegare; semper tamen ad ipsum provocare licebit. p.102.n.48
Princeps

& Verborum

Princeps debet attendere simul ad delegatorum qualitatem, ac causae: nec pro libito auxilium appellationis tollere fas erit. ibid.n.50
Princeps peccabit abrogans absque causa legem iustam: sed subditi ab observatione abrogata legis etiam in foro interno liberi manent. p.258.n.13
Princeps secularis nequit jus divinum interpretari. ibid.n.15
Non potest sibi legem imponere, à qua recedere ipsi non liceat. p.274.n.34
Dispensat ut ad munera publica admittatur, qui declinatoriam contra regiam jurisdictionem opposuit: sed opus erit expressa derogatione legis nostrae. ibid.
Principis rescripta non exequi ex iustis causis licet inferioribus Magistratibus, per quod Majestas suprema minimè contemnitur. p.285.n.33
Principis mentem interpretatur consuetudo. p.288.n.7
Principes ex falsitate precum indulgent, quae concedere non debent. p.289.n.19
Princeps non valet publicorum pasuorum usum impedire, aut coarctare incolis, ad quos spectat. p.299.n.2
Princeps supremus in quovis suae ditionis oppido, ubi domum habet, fruitur pasuis communibus, licet alibi inhabitet: quod secus est in Dominis inferioribus. ibid.n.6
Principatus, supremaque politica potestas inceptit ab Adamo. p.27.n.125

Privilegiatus, & Privilegium.
Privilegiatus contra pariter privilegiatum nequit causas suas in prima instantia ad Curiam deferre. p.69.n.23. & p.76.n.19.
Privilegiatus in specie suo privilegio utitur adversus privilegiatum in genere. p.77.n.22
Privilegiatus ex diversa, & potentiori causa suo privilegio in privilegium alium gaudet. ibid.n.24. Idem erit, si quis duobus, & alius unico privilegio munitur. ibid.
Privilegiatus agens de damno vitando, suo privilegio juvatur contra pariter privilegiatum de lucro captando contententem. pag.77. num.25
Privilegiatus ex lege unica, C. quand. Imper. int. pap. suo utitur privilegio in criminalibus, si reus existat: secus si accuset. p.78.n.32
Privilegiatus contra similiter privilegiatum non potitur Beneficio legis unicae. C. quand. Imper. ibid.n.34
Privilegiatus ex dicta lege unica, si conveniatur in proprio domicilio à pariter privilegiato, nequit ad Curiam recurrere. pag.78. n.36
Privilegiatus ex dicta lege unica, etsi in Curia resideat, nequit invitatus apud regia Praetoria conveniri. ibid.n.37
Privilegiatus causam communem habens cum non privilegiato, an eam valeat ad Curiam trahere. p.79.n.43
Privilegiatus accedens ad iudicium, ut litigantem, cui de evictione tenetur, defendat, nequit causam ad Cancellariam introducere. ibid.n.44
Privilegiatus succedens defuncto, qui litem fuerat contestatus, in eodem foro causam prosequi compellitur. ibid.

Privilegium principalis trahitur ad ejus augmentum. p.36.n.2
fallit si Privilegium ad certos limites restrictum concedatur. ibid.n.3
Privilegiorum renunciatio, quae pauperibus, ac personis miserabilibus competunt, non valet. p.69.n.22
Privilegium legis unicae, C. quand. Imper. quando locus non sit, remissive. ibid.n.23
Privilegia paria in adversariis concurrentia se invicem elidunt, & res ad jus commune reducitur. p.77.n.26
Privilegium aliquid operari debet contra, vel praeter jus commune. ibid.n.27
Privilegium, per quod res ad jus commune reducitur, amplissime interpretatur. ibid.n.28
Privilegiati ex lege unica, C. quand. Imper. int. pupul. co beneficio juvantur, sive agant, sive conveniantur. p.78.n.30
Privilegia extensionem non recipiunt. p.81.n.9
Privilegium contra jus commune, ac ordinariam jurisdictionem strictè accipi debet. p.109. num.26
Privilegium fori quibus personis, & quando competat. p.256.& multis seqq. ad p.168

Probatio.
Probatio per scripturam utrum potior habeatur, quam per testes. p.190.n.28
Probatibus non legitimis ut plena fides adhibeatur, Princeps statuere potest. p.180. num.4

Procurator.
Procurator tenetur pro pauperibus gratis munus suum exercere. p.70.n.25
à Procuratore inficio gesta post mandati revocationem valeant. p.95.n.54
inter Procuratorem, ac mandatarium discrimen. p.107.n.8
Procurator nobilis sanguine non contribuit cum ignobilibus. p.168.n.34
Procuratoris officium an vile reputetur. ibid.
Procurator esse prohibetur clericus adhuc in foro, & causa ecclesiastica. ibid.
Procurator an esse possit, qui infamia notatur. p.168.n.35
Procurator nequit jurare in animam domini absque speciali mandato. p.178.n.35

Profugus.
Profugus non est vagabundus. p.114.n.52

Promissio.
Promissio dandi si voluerit debitor, nullus est effectus. C. quand. Imper. p.325.n.46

Prorex.
Prorex non prohibetur suo munere fungi, quantumvis sciat se successorem habere. p.96.n.60
Idem est de Praesidibus, & provinciarum Gubernatoribus. ibid.

Protestio Regia.
Protestionis regiae ad vim ecclesiasticorum iudicium propulandam defensio, remissive. p.285. n.22

Protocollum.
Protocollum quid sit, & quomodo apud nos, ac externos conficiatur. p.163.n.6
à Protocollum si extractum originale instrumentum discorderet, non huic, sed illi standum est. ibid.n.7
Protocollum per se probat in iudicio, sed apud nos paratam executionem non meretur. p.165.n.12

Index Rerum,

Proximitas.
Proximitas ad succedendum in fideicommissis familiae relictis ex persona testatoris aestimatur, cum constat, ita illum voluisse. p. 307. num. 3

Pupillus.
Pupillus unde dicitur. p. 67. n. 9
Pupilli appellatio qui in utero est quoad favorabilia continetur. ibid.
Si ventris nomine agatur, in prima instantia Curiam adire licet. ibid.
Pupillus nequit invitus conveniri à privilegiato Principis rescripto, nisi in eo expresse derogetur legi unice, C. *quand. imp. int. pupil.* p. 75. n. 12.

Q

Qualitas.
Qualitates accidentales non presumuntur, sed probari debent. p. 170. n. 51

Quantitas.
Quantitas modica quanta sit, iudicis arbitrio definitur. p. 76. n. 78

Quod.
Quae abundant, nocere non solent. p. 190. n. 27

R

Radagisus Rex.

Radagisus Ostrogothorum Regis interitus. p. 4. n. 4
Ramiri Reges.
Ramirus I. Legionis Rex, turpe puellarum pensum Sarracenis pendere renuit. p. 12. n. 32
Ramirus II. post traditum Ordonio sceptrum è vivis migrat. p. 13. n. 59
Ramirus III. à se deficientes Gallicos nunquam subigere valuit. p. 14. n. 62

Recessunthus Rex.

Recessunthus Gothorum Rex, ante & post parentis obitum eximium se Principem exhibuit. p. 9. n. 36

Rechimirus Rex.

Rechimirus Gothorum Rex, cum parente imperio pulsus. p. 9. n. 31

Recusare, & Recusatio.

ad Recusandum iudicem ordinarium sufficit, quod pars iurejurando asseveret, illum sibi suspectum. p. 219. n. 13. Sed limitatur. p. 220. num. 15

Recusari iudex potest etiam post conclusum in causa, licet antea suspicionis occasio orta sit, ubi ita est notoria, ut probatione non egeat. p. 222. n. 31

Quid si post conclusionem, causa antea existens in notitiam recusantis pervenit. ibid. n. 32

de Recusatione iudicium, remissivè. p. 218. n. 1

Quo iure inventa: definitur: est appellatio favorabilior. ibid. n. 2. & 3. In omni causa, & cuique litiganti permissa est. ibid. n. 3. Permittitur excommunicato. ibid.

Recusationem Princeps an tollere valeat. p. 218. num. 3. In dubio sublata non presumitur. ibid.

Recusationi quando locus non sit, remissivè. ibid. n. 3

per Recusationem legitimam omnis iudex de iure canonico à causæ cognitione prius removetur. p. 219. n. 8

Rursus de iure nostro regio nullus iudex excluditur, sed cum socio procedit. ibid. n. 9
in Recusationis admittendis causis quæ animadvertere oporteat. ibid. n. 11

Recusationis causa de iure canonico semper probari debet. p. 210. n. 14

Recusationis causæ à quinque procedunt capitibus. ibid. n. 17

Recusatio de iure canonico, ac communi ante litis contestationem, & cæteras omnes dilatorias exceptiones proponi debet. ibid. n. 19.
Quod limitatur. ibid. & seq. n. 20. & p. 222. num. 29

Recusatio iudicis inferioris de iure regio objici potest in quovis statu causæ. p. 221. num. 27.
p. 222. n. 28. & p. 123. n. 40

Recusatio admittitur post conclusum in causa, etiam litigantibus citatis ad sententiam, cum suspicio tunc supervenit. p. 222. n. 30

Recusationis praxis apud nos quoad iudices Cancellarium. p. 223. n. 36. Et in foro Ecclesiastico. p. 225. n. 48. & seq. p. 223. n. 40

de Recusatione assessoris adversus Recusationem omniam utrum restitutio minori concedatur. p. 224. n. 30

Recusatus iudex ordinarius de iure communi, ac regio adiunctum, ut procedat, assumere tenetur. p. 218. n. 4

Recusati iudices, quibus in solidum non est iudicium, à cognitione causæ debent omnino abstinere, de iure regio. p. 219. n. 10

quoties Recusatus iudex penitus removetur, causa recusationis est probanda: sed ubi cum adiuncto procedere permittitur, talis probatio non desideratur. p. 220. n. 14

Recusatio etiam in aliis personis præter iudices locum habet, de quibus remissivè. ibid. num. 18.

Referens.

Referenti non creditur, nisi constet de relato. Quid de rescripto aliud referente, aut si idem notarius referens, ac relatum confecerit instrumentum. p. 180. n. 5

Regalia.

Regalia, exceptis quæ à suprema potestate separati nequeunt, per privatos privilegio, consuetudine, aut præscriptione adquiruntur. p. 311. n. 147

Regnum.

Regnum an expediat potius per electionem, quam per successionem deferri. p. 27. n. 127

Regni in successione, quod iure sanguinis deferretur, divisioni locus non est. p. 30. n. 137
ad Regni successionem præfertur primogenitus ante dignitatem à patre obtentam, illis qui post eam questam sunt procreati. ibid. num. 138

Regularis.

Regularis curam habens animarum, quoad officium Episcopo subijcitur. p. 53. n. 8. & p. 109. num. 25

Regularis delinquens extra claustra vagans, an puniri possit per Episcopum diocesis ubi deliquit. p. 109. n. 25

Regularis prohibetur esse tabellio, procurator causarum, & arbiter. p. 170. n. 47
Regularis

& Verborum.

Regularis etiam post professionem perficere potest negotia, quæ gerebat ut procurator, & instrumenta de quibus fuerat rogatus ut tabellio. ibid. n. 48

Regularis à sententia Prælati an queat appellare. p. 202. n. 51

Religio.

pro Religione summa ratio facit. p. 76. numero 15

Religionem ingrediens fraudulenter post delictum, ut se à seculari eximat iurisdictione, fori privilegio non gaudet. p. 266. numero 14

Religiosa.

Religiosa potuntur privilegio legis unice, C. *quand. Imperat. int. pup.* p. 75. n. 9

Remissio.

Remissioni debitoris in contractibus regulariter locus non est, quod limitatur. p. 101. n. 27. & seq. An remittatur debitor ad locum contractus, ibid. n. 26. & 28. Quid de illo qui rationes reddere tenetur. ibid. n. 27

Remissio debitorum, exceptis fugitivis, in usu non est. p. 104. n. 48

Remissio non fit ex levibus delictis, vel ex quasi. p. 108. n. 20. & p. 112. n. 41

Remissio delinquentium cessat ob nimiam regionum distantiam, vel si suspectus sit iudex, qui reum petit. p. 108. n. 22

ad Remissionem rei iudex non tenetur, nisi per literas exhortatorias requisitus, sed ex urbanitate remittere potest. p. 110. n. 29

Remissio fieri debet à loco originis, vel domicilii, ad locum delicti, iudice requirente. ibid. n. 31

ad Remissionem astricti non est iudex, postquam reum sua sententia damnaverit, nisi petatur à iudice loci delicti. p. 112. n. 39. Quid si nondum protulerat sententiam. pag. 111. num. 36

Remissionem non impedit affectata præventio. p. 112. n. 37

Remissionem non excludit præventio per capturam iurisdictionis. ibid. n. 38

Remissio cessat ubi civiliter tantum de criminibus agitur. ibid. n. 41

Remissio furis si petatur, fieri debet ad locum ubi furripuit, etsi cum re furiva alibi capiatur. p. 113. n. 44

Remissio non datur de uno regno ad aliud, cum uni Principi utrumque non subijcitur, nisi ita convenerit inter Reges: & tunc Magistratum antequam remittat, consulere superiorem oportet. ibid. n. 46

Remissio quando fit concedenda inter Magistratus diversorum regnorum, quæ unum Regem agnoscunt. ibid. n. 47

Remissio nunquam fit à Curia ad Magistratum extra illam residentem. p. 123. n. 45

Remissio inter iudices ecclesiasticos fieri debet absque distinctione regnorum, vel provinciarum. ibid. n. 47

Remissio de uno regno ad aliud diversi domini ex urbanitate fieri solet, sed non nisi per Principem, aut vicem ejus gerentem. ibid. num. 48

Remissionis necessitas inter Magistratus ejusdem regni an consuetudine possit tolli. pag. 114. num. 31

Remissio vagandi de uno regno ad alterum non datur. ibid. n. 52

ad Remissionem utrum teneatur superior per inferiorem requisitus: & an habeat cognitionem de causæ justificatione, ad literas expediendas. ibid. n. 54

Remissio pensionis non conceditur colonis ob jacturam fructuum, nisi hæc ex insolita calamitate proveniat. p. 252. n. 16

Nec si culpa coloni jacturæ, seu calamitati tribuit occasionem. ibid. n. 17

ad Remissionem mercedis pro rata de jure communi quomodo computatio adhibenda. ibid. n. 18

de Remissione pensionis sterilitatis causâ qui fuisse egerunt. p. 254. n. 25

Remissio delinquentis ad ecclesiasticam ejus expensis, & absque nota ignominie fieri debet. p. 273. n. 25. & seq.

Renunciatio.

Renunciatio generaliter suis privilegiis, non videtur renunciare quod sibi de jure communi competit. p. 102. n. 33

Fallit in renunciatio, quam facit contrahens in loco contractus. ibid.

Renunciatio juris proprii non presumitur. p. 326. num. 52

Representatio.

Representatio an detur in contractibus, & retractu. p. 309. n. 18

de Representatio circa hominis dispositionem quando agitur, in primis voluntas disponentis inquirenda, quæ ex conjecturis dignosci solet. ibid. & seq. n. 21

Representatio ex quibus præsumptionibus excludatur in fideicommissis familie relictis. p. 310. n. 22. & seq.

Representatio quoad descendentes usque in infinitum procedit. p. 311. n. 31

Representationis jure an gaudeant legitimi ex gratia Principis, adoptivi, vel naturales tantum remissivè. ibid. n. 33

Representatio in ascendentibus nulla est. p. 311. num. 34

de Representatio in primogeniis Hispaniæ fuisse discutitur. p. 313. n. 47. & seq.

Representatio admittitur inter transfusales in primogeniis Hispaniæ. p. 315. numero 64. & seq.

Representatio in majoribus Hispaniæ nunquam excluditur, nisi cautum expresse reperitur. p. 316. n. 72. & seq.

Representatio in primogeniis olim apud nos pluribus ex conjecturis rejiciebatur. p. 317. numero 75

Representatio admittitur in feudis & successioibus aliis. ibid. n. 81. & seq.

per Representacionem succeditur apud nos in feudo, emphyteusi, jurepatronatus, & aliis omnibus, quæ ita jure majoratus deferuntur, ut ad unum sine divisione perveniant. p. 318. n. 89.

per Representacionem successor legitimus admittitur ad bona, quæ ex Regis beneficio jure primogenii conferuntur. ibid. numero 90

Requisitoria litera.

Requisitoria litera qua forma debeant expediri. p. 113. n. 43

Index Rerum,

Res.
 Res eadem diverso jure ceteri non debet. p.36.n.1
 Res quæ pondere, numero, vel mensura consistunt, etiam ad corpus vendi solent. p.42.n.1. Quando venditio ad corpus celebrata præsumatur. ibid.n.3. & seq.
 Rei suæ qualitates, vires, ac merita scire quisque creditur. p.47.n.25
 Res magis insignantur mortalium mentibus per visum, quam per auditum. p.108.n.17
 Res inter alios acta, aliis neque prodest, neque nocet, generat tamen aliquam præsumptionem pro tertio, & contra tertium. p.123. & seq. n.12.14 & 15
 Res inter alios acta solet præjudicium tertio operari, & quando. p.124.n.18
 Res iudicata ut aliis non litigantibus nocere valeat, causa bona fide, ac accuratè à litigatore superato defendi debet. pag. 125. num.25
 Res inter alios acta, ut aliis officiat, quæ concurrere opus sit. p.116.n.29
 Res hypothecæ subiecta si vendatur, pendente lite ex hypothecaria actione, creditor vincens agit directè contra emptorem, non extulsi debitoris bonis. p.141.n.40
 Res inter alios acta nocere solet tertio citato, cui abique citatione non noceret. p.145. numero 1
 Res iudicata propriè dicitur sententia, à qua appellare, aut supplicare non licet. p.198. num.20
 Res quævis domino suo perit, etsi nulla ipsius culpa interveniat. p.136.n.13
 Res mobiles pretiosæ minorum æquiparantur immobilibus quoad solemnitatem alienationis. p.243.n.54
Rescriptum.
 Rescriptum ad litem ab excommunicato impetratum, est nullum. p.214. n. 19. Cùm decreto irritante quid operetur, p.93. numero 45
 Rescripti ejus virtute si delegatus procedat, sententia non valet, nec numerabitur in tribus conformibus, ut locus sit dispositioni Clementinæ 1. de re judic. ibid. & seq.
Resignatio.
 Resignatio Beneficii si non subsistat ex defectu assensus patroni, resignans ad illud regredi non prohibetur. p.295.n.58
 Resignatio Beneficiorum in Ecclesiis Indiarum permissa non est. ibid.n.60
Respublica.
 Respublica quid sit. p.22.n.96
 Respublica libera non valet civem à sua suprema eximere potestate. p.24.n.106
 Reipublicæ gubernatio triplex, quæ præstantior, & qua deterior. p.27.n.128
 Respublica prohibere non valet, ne cives novellent, aut oliveta plantent in agris suis, ubi ferere consueverant. p.302.n.26
Restitutio.
 Restitutio minoribus semper concedenda, nisi jure expressum denegetur. p.224.n.43
Retentio.
 Retentio facilius conceditur quam persequutio. p.248.n.18
Revocatio.
 Revocandi domum privilegium competit Lega-

tis, & aliis residentibus in Curia ex causa necessaria, aut justa & probabili. p.62.n.8. & seq.
Reus.
 Reus ibi puniri oportet, ubi deliquit, ut supplicii representatione Reipublicæ per crimen læsæ satisfiat. p.108.n.17
 Reus ad locum admitti criminis remittendus. ibid.n.19
 Reus si deliquerit, ubi captus est, & in alio territorio, prius coerceri debet à iudice, qui prævenit, quam remittatur. p.108.n.21
 Reus privilegiatus quoad forum an puniri possit per iudicem ordinarium loci, ubi deliquit. p.109.n.23
 Reus propter delictam non subiecit Magistratui loci extraneæ jurisdictionis, à qua ex privilegio immunis est. ibid.n.24
 Reus legitimè absolutus an sic ad locum delicti remittendus, si petatur. pag. 110. numero 32
 Reus pro eodem crimine nequit iterum molestari, nisi absolvatur ab instantia. ibid.
 Reo ignoscendum, qui deliquit provocatus. p.111. n.34
 Reus qui alibi deliquit, an possit puniri à iudice loci, ubi diu commoratur. ibid. numero 35
 Reus accusari potest pro delicto alibi patrato, ubi majorem bonorum partem habet. ibid.
 Reus accusatus, ubi forum non sortitur, si respondeat, amplius declinatoria uti non valet. ibid.
 Reus confugiens ad Regnum extraneum, utrum possit ibi puniri. p.114.n.53
 Reus cujus expensis remittendus. ibid. numero 55
 cum Reo acta adversus eum mittenda, quibus iudex causæ stare non tenetur. pag.115. numero 56
 Reus hæresis ubilibet repertus jure punitur, etsi eod loci nihil admisit in Fidem. ibid.n.57
 Reus definitivè debet absolvi, quoties actor intra terminum assignatum non probaverit intentionem. p.126.n.29
Rex.
 Rex Pelagius immediatè à Deo supremam potestatem sibi, ac successoribus accepit. p.29. num.134. & seq. Quæ illis est absoluta. p.31. n.143
 Reges Hispaniæ trium Ordinum Militarium administratores constituti. pag.19. & seq. numero 87
 Reges Romanorum legibus soluti non erant ante ejectionem. p.26.n.116
 Reges Hispaniæ à Pelagio succedunt jure sanguinis, & quomodo tempore Gothorum. p.17. n.126. & p.29.n.135. & seq.
 Regibus à Deo quomodo collata potestas. p.28. n.131. & seq.
 Regis filius si incapacitate laboret, quid fieri debeat. p.30. num.139. Quid si duo primogeniti simul nascantur, & lateat quis prior edius ibid.n.140
 Rex compellere potest utentes jurisdictione intra regnum, ut titulum exhibeant, alioqui eam exercere prohibentur. p.31.n.144
 Rex an cognoscat in prima instantia de causis emergentibus in territorio Domini inferioris. ibid.n.145

Rex

& Verborum.

S

Saguntum.

Sagunti urbis per Carthaginenses expugnatio. p.2.n.1
Sancii Reges.
 Sancius I. Legionis Rex, Craffus dictus, è solio pulsus ad illud redit. pag. 13. numero 61
 Sancius II. proditorie percussus è vivis migravit. p.15.n.67
 Sancius III. Desideratus nuncupatus, & quare. p.16.n.72
 Sancius IV. Ferox vocatus, adhuc parente vivo regia munera obiit. p.17.n.79
Saul.
 Saul utrum à Deo immediatè collata suprema regni potestas. p.23.n.101
 Saulis in electione usus est Samuel sortitione, ut Dei voluntas pateret. ibid.n.103
Scientia.
 Scientia non præsumitur. p.130.n.53
Scriptura Privata.
 Scriptura privata quid sit. p.186. num. 1. Instrumenti appellatione complectitur. ibid. Est triplex, & quo jure inventa. ibid. numero 2
 Scriptura privata per se non probat: secus publica. ibid.n.3. Limitatur multipliciter. p.187. num.4
 Scriptura privata soli ut plena fides in iudicio adhibeatur, an lege, vel statuto constitui possit. ibid.
 Scriptura non recognita per testes, quomodo comprobetur, ut fidem faciat. ibid. num.5. & seq.
 Scriptura in dubio potius privata, quam publica præsumitur. ibid.n.5
 Scriptura privata etsi testibus instrumentariis agnoscat, paratam apud nos executionem non obtinet. p.188.n.9
 Scriptura confecta ex forma legis scripturas, C. qui prior. solemniter dicitur. p.189.n.21. Et de ejus solemnitate. ibid.n.22
 Scriptura sigillo privati signata quam faciat probationem contra sigillantem. p.193.n.42. & seq.
 Scriptura privata sine die subsistit: publica non tenet. ibid.n.49
 Scriptura privata non valet absque causæ exceptione: publica nullam desiderat. ibid.
Secretarius.
 Secretarii Principis sunt in dignitate, ideo infamis ad munus id non admittitur. p.166. num.19
Senator, & Senatus.
 Senator Regii Prætorii recusat jurare cogitur super reculationis causis, modò ex confessione deducit non sustineat. p.160.n.39
 Senatus Regii Castellæ institutio. p.17. numero 77
 Senatus illius iudices supremi de quibus causis cognoscant. p.86.n.1
Sententia.
 pro Sententia præsumitur. p.24.num.14. Etiam pendente appellatione. p.71.n.33.
 Sententia in alios lata aliquando aliis prodest, quibus nocere possit. p.124.n.13
 Sententia

Rex valet subditis jurisdictionem cum mero, ac mixto imperio concedere, necnon regalia, excepto quod non liceat ab eis ad Regem recurrere, seu provocare. p.32.n.152
 Rex concedens simpliciter oppidum nulli civitati subiectum, penes quod est jurisdictione, intelligitur eam donatario conferre. ibid.n.153. Ampliatur. p.34. num.164. At in Hispania non censetur aliqua jurisdictione tacite concessa. p.33. num.154. Quid de Domino inferiore ita alienante. ibid.n.155
 Rex concedens absolute castrum alicui civitati subditum, nullam tribuit jurisdictionem donatario. p.33.n.156
 Rex donans castrum civitati adhærens, cum jurisdictione, an intelligatur merum, ac mixtum imperium concedere. ibid. num.157. & seq.
 Rex concedens castrum liberum à subiectione civitatis, cum jurisdictione, merum imperium & mixtum tribuere censetur. p.34.n.160. Quæ, & omnia præmissa in alienatione ex causa onerosa procedunt. ibid.n.162
 Rege concedente oppidum cum jurisdictione, utrum adiacens mare contineatur. ibid. numero 163
 Rex Magistratui jurisdictionem conferens, an merum & mixtum imperium tribuere censetur. ibid.n.164
 Rex nequit talem jurisdictionem subdito concedere, ut ab eo ad regium auxilium nullatenus liceat provocare. p.51.n.1
 Rex ut totius jurisdictionis dominus eam ampliare, restringere, aut tollere pro arbitrio potest: non ita domini oppidorum inferiorum. p.55.n.24
 Regi nostro quoad patronatum Ecclesiarum novi orbis non currit tempus ad præsentandum, ideo nullo excluditur. p.294.n.49
Richardus Reges.
 Richardus I. Gothorum Rex Atrianam hæresim penitus extirpat. p.8.n.24
 Richardus II. Ob ipsius regni brevitate à multis Historicis prætermittitur. ibid. numero 29
Rodericus Rex.
 Rodericus Gothorum Rex corporis & animi dotibus specialibus insignitus, sed absoluta potestate multum est abusus. pag.10. numero 43
Roma, & Romanus.
 Roma expugnatur ab Alarico Gothorum Rege. p.4.n.5
 Roma quandiu Regibus subiecta, & quandiu libertate post illos expulso potita. pag.24. num.108
 Roma quondam duplex. p.16.n.5
 Roma patria communis olim, & forum: & cur patria communis dicta. ibid.
 Romanorum prima cum Hispanis per fœdus introductio. p.2.n.1
 Romanorum primus exercitus quando, & sub quo Duce in Hispaniam adventit. ibid.
 Romani quando ab Hispanis profus expulsi. p.6.n.12

Index Rerum,

Sententia in absentem prolata censetur potius ob contumaciam, quam ob jus bonum vincens, ibid. num. 17. Non præjudicat tertio, qui non litigavit, cui in præsentem pronuntiat nocere, quod limitatur, ibid.
 Sententia in causa filiationis prodest, ac nocet omnibus ex linea, & cognatione litigantium, quod limitatur, ibid. n. 19
 Sententia operatur præsumptionem quoad omnes, p. 125. n. 10
 Sententia in unum ex heredibus non pariet præjudicium coheredibus etiam litem scientibus, ibid. n. 21. Limitatur, ibid. & pag. 134. numero 20
 Sententia lata inter inter alios, quoad jus publicum omnibus prodest, ac nocet, pag. 125. num. 22
 Sententia in causa status facit jus quoad omnes, ibid. n. 23. & seq.
 Sententia nulla, quæ ex Principis confirmatio- ne subsistit, tertio non officit, ibid. numero 25
 Sententia adversus servum, aut libertum an noceat domino, p. 125. n. 26. & p. 129. n. 10
 Sententia circa aratem jus facit quoad omnes, p. 126. n. 30
 Sententia in majoratus possessorem omnibus vocatis parit præjudicium, vel litem ignorantibus: fallit si fraus, vel desidia possessoris in tuenda causa probetur, ibid. n. 31
 Sententia adversus heredem, aut restituere gravatum officit legatariis, ac fideicommissariis, p. 126. n. 33
 Sententia in alium prolata nocet illi, qui sciens super jure suo in judicio controverti, non prohibuit, cum possit, p. 127. n. 35
 Sententia adversus debitorem super re obligata nocet creditori, è contra, ibid. n. 37. & multis seqq.
 Sententia contra subditum an superiori liti consilio præjudicet, p. 129. n. 50
 Sententia adversus alium an possit exequi contra rei possessorem, qui ad litem est citatus, ibid. num. 51
 Sententia in heredem, ejus fraude, vel omisso- ne intercedente, prolata utrum noceat lega- tariis, qui citati comparere neglexerunt, p. 130. num. 55
 Sententia inter alios lata, regulariter illis nocet adversa, quibus favorabilis prodesset, & è converso: quod limitatur, ibid. n. 56
 Sententia, qua aliquis actus nullus declaratur, vel testamentum, aut matrimonium, quoad omnes jus facit, si cum legitimo & principa- li contradicte judicium tunc peragatur, ibid. num. 57
 Sententia adversus beneficii possessorem ex de- fectu juris conferendi, nocet collatori li- tis consilio quoad possessionem, p. 131. nume- ro 1
 Sententia contra beneficiarium ex defectu juris ad præsentandum, vel eligendum nocet patro- no, ac electoribus litem scientibus quoad pos- sessionem, ibid. n. 2
 Sententia in electores, collatorem, aut patro- num an officiat possidenti Beneficium, p. 132. n. 10. & seqq.
 Sententia adversus legatarium non nocet alii, nisi re conjuncti reperiantur, p. 134. n. 20

Sententia contra unum, ex reis debendi officit correo, ibid.
 Sententia quando noceat tertio, cui defensio cause principaliter incumbat, ibid. nume- ro 21
 Sententia in heredem per in quitatem lata num- ladedat legatarios, p. 137. n. 9
 Sententiam adversum detrimendo per injuriam prolata, venditori emptione non est, ibi- dem.
 Sententia nulla ex jurisdictionis defectu, non convalescit, etiam non appelletur ab illa, p. 140. num. 30
 Sententia contra alium non nocebit tertio, cu- jus nomine judicium est actum abque ipsius mandato tacito, vel expresse, etiam litem non ignoraverit, p. 142. & seq. n. 47
 Sententia conformes quando censentur, remis- sive, p. 143. n. 51. & p. 143. n. 9
 Sententia qualiter exequenda, ubi constat res penes tertium possessorem existere, p. 148. num. 17
 Sententia non exequitur in tertium possidentem, quanvis victor offerat in continenti probare dominium ejus, quem superavit in judicio, ibid.
 Sententia extincta non reviviscit, pag. 196. nume- ro 7
 Sententia licet appellatione suspensa nonnullos effectus interim operatur, ibid.
 De effectibus suspensivis sententia per appella- tionem, remissive, p. 197. n. 14
 Sententia justa per appellationem solent inique revocari, p. 202. n. 48
 Sententia duæ conformes in causis possessoris an debeant, non obstant appellatione, exe- quutioni mandari, p. 203. n. 56
 Inter definitivam, & interlocutoriam senten- tiam quoad revocationem attentatorum dif- ferentia, p. 206. n. 3. Et de aliis differentis, remissive, ibid.
 Sententia nomen etiam interlocutoriam com- plectitur, p. 211. n. 10
 Sententiarum conformitas non reperitur ad juris effectum inter definitivam, & interlocuto- riam, ibid.
 Contra tres sententias conformes an tertio de nullitate dicente, suspendatur exequutio, ibid. num. 11
 Sententia ferri non potest ex instrumento, quod apud acta non existit, saltem transumptum, p. 214. & seq. n. 20. & 21
 Sententia tres conformes non habentur, si inter- posita appellatio à secunda, per judicem ad quem deserta pronuncietur, pag. 214. nume- ro 20
 Sententia super nullitate prolata, etiam duas præcedentes conformes iudex validas pronun- tiet, non sunt tres sententia conformes, cum de meritis causæ non sit cognitum, p. 215. num. 21
 Sententia nulla, quanquam per superiorem con- firmetur, ut valeat, non computatur, ita ut duæ sint sententia conformes, ibid. nume- ro 22
 ut Sententia conformes censentur, opus non est, quod una illam expresse confirmet, ibid. num. 23
 Sententia tertia si antecedentes quoad rei re- stitucionem confirmet, facta fructuum, con- demnatione,

& Verborum.

demnatione, quæ in illis fuerat omisa, re- stitucio statim fiet rei, fructuum suspen- detur, si de nullitate opponatur, ibid. nu- mero 24
 Quid si ultimus iudex à fructuum restitutione ex- pressim absolvat, ibid. n. 25
 à Sententia reviviscit in regis pratoris licet sup- plicare, si novum adjiciatur gravamen, p. 215. num. 26
 à Sententia tertia conformi appellans auditur, si in ea fiat condemnatio expensarum pro pri- ma, aut secunda instantia: quæ condemna- tio fuerat prætermissa, ibid. n. 27
 Sententia non dicuntur conformes, quæ in quantitate discrepant, nisi in minore is, cu- jus interest, convenerit, pag. 215. & seq. numero 28. Hic nequibit accepta minore quantitate, pro residuo provocare, p. 216. num. 29
 Si à sententia tertia, ubi discordia est in quan- titate, actor vincens appellet, poterit reus adhære appellacioni, ut etiam pro minima quantitate absolvat in totum, vel pro parte, ibid.
 Sententia Principis exequutio non retardatur, petita in integrum restitutione, nisi dam- num contineat irreparabile, ibid. n. 31
 Sententia iudicis laici in clericum etiam tace- rem, ac consentientem est ipso jure nulla, p. 271. n. 9

SERVUS.

 Servus ad sacros Ordines promotus, sciente, & non contradicente domino, si liber, nec juri patronatus, ut libertas subjicitur, p. 139. num. 25. Quid si dominus ignoret, aut con- tradicat: & quid si allumatur in Episco- pum, vel Religionem ingrediatur, remissive, ibid.
 Servus de jure communi domino stipulari per- mittebatur, p. 165. n. 18
 Servi erant publici apud Romanos, qui pro pu- pillis, absentibus, vel aliter impeditis sti- pulabantur, ibid.

Si.

 Si, aliquando admonitionem, non conditionem importat, p. 325. n. 40

Sigillum.

 Sigilli autentici, & privati differentia, p. 193. num. 44
 Sigillum proprium negans, si de mendacio convincatur, non erit audiendus, si postea al- leget, abque sua voluntate appositum, ibid. num. 45
 Sigillum supplet pro subscriptione, nisi lex illam pro forma desideret, pag. 193. nume- ro 46
 Sigillum authenticum quod habeatur, remissive, ibid. n. 47
 Sigilla autentica, præsertim regia, sedulo custo- di, ac fidei debent commendari, & de munere, ac dignitate Cancellarii, ibid.
 Sigillum in regalibus receptis, ubi imprimi solet, est de instantialibus, ut valeat, p. 193. num. 48

Sigericus Rex.

 Sigericus Gothorum Rex, cæde solium ingres- s. de varia Covar. Enuci.

sus, facinoris mercedem reportat, pag. 5. nu- mero 7

Silo Rex.

 Silo Gothorum Rex, socium sibi ad regimen delegit, cujus humeris totum imperii pon- dus imposuit, ut otio vacaret, p. 12. nu- mero 48

Smilis.

 Similes cum similibus facile congregantur, p. 222. num. 96

Sisebutus Rex.

 Sisebutus Gothorum Rex, Romanos & Ju- dæos Hispanis ex suis pellit, pag. 8. nu- mero 28
 Egregis animi dotibus floruit, ac aliquas con- stituciones edidit, ibid.

Sisenandus Rex.

 Sisenandus Gothorum Rex, Concilium Toleti congregari studet, p. 9. n. 32
 Toleti diem claudii extremum, ibid.

Societas.

 Societas hominum prodest ad defensionem, & utilitatem, p. 22. n. 96

Solemnitas.

 Solemnitates, quæ in publicis instrumentis de- bent adhiberi, p. 173. n. 20. & seqq.

Solutio.

 Solutio ejus, quod debetur, omnis tollitur obligatio, tam principalis, quam accesso- ria, seu fidejussoria, d. 127. n. 55

Spéciale.

 Specialia generalibus regulariter derogant, p. 118. num. 16

Spoliatus.

 Spoliatus quando possit suspendere petito- rium, & agere possessorio, pag. 198. nume- ro 22

Sterilitas.

 Sterilitatis causa quando pensio tota, vel pro parte colono remittenda, pag. 250. num. 1. & seqq.
 Sterilitas per colonum probari debet ad remis- sionem, p. 252. n. 16

Vide Remissio.

Stipulari, & Stipulator.

 Stipulari alteri per alterum jure communi non licebat, p. 165. & seq. n. 18
 contra Stipulatorem in dubiis respondetur, p. 324. n. 34

Subrogatum.

 Subrogatum sapit naturam ejus, cujus loco subro- gatur, p. 282. n. 15

Substituere, & Substitutus.

 si Substituatur pater pupillo fratres ejus, omnes æqualiter admittentur, tam utrimque con- juncti pupillo, quam ex parte duntaxat pa- tris, p. 308. n. 8
 si Substituatur pupillo proximus de familia, aut qui de jure debet succedere, prætere- tur proximus testatori, remoto proximior pupillo, ibid. n. 9

Succedere, & Succesio.

 Succedens in majoratu, aut fideicommissio familia relicto, jus suæ lineæ quærit, ut ad aliam successio transire non possit, dum

A 2 a ex

Index Rerum,

ex illa aliquis superfit. pag. 308. numero 14
 à Successione regni feminae excluduntur apud aliquas gentes, præsertim in Gallia. pag. 30. num. 141

Suevus.

Suevi unde, & quando in Hispanias advenierint. P. 303.

Sumbila Rex.

Sumbila Gothorum Rex, magis virtutum præstantia quam sanguinis splendore thronum conscendit. pag. 9. num. 30. Romanos ab Hispaniis prorsus eliminat, & tandem ipse è folio dejicitur. ibid.

Summarium Judicium.

in Summaris judiciis non admittuntur quæ altiorum desiderant indaginem. pag. 152. numero 18

Supplicatio.

Supplicationi an sit locus, cum appellare non licet. p. 154. n. 31. & p. 205. n. 71

T

Tabellio.

Tabelliones à pauperibus litigantibus nihil possunt exigere. p. 70. n. 25
 Tenentur protocolla custodire, alioqui puniuntur, & ad interesse damnantur, & quid si dixerint, non concessisse protocollum. p. 164. num. 8
 Tabellio, qui protocollum amiserit, petere potest, ut pars exhibeat originale ad extrahendum exemplar, quod pro protocollum retineat. ibid.
 Tabellioni non licet, præter originale primum, quod parti tradidit, aliud ex protocollum præstare, nisi tale sit instrumentum, ut alii nullum præjudicium generari possit: quod si perperam secundum originale præstiterit, fidem tamen faciet. p. 164. n. 10
 ut Tabellio possit secundum ex protocollum assumere instrumentum, quæ intervenire debeant. ibid.
 Tabellio conficiens instrumentum absque protocollum, quando à pœna excusetur, remissivè. ibid. n. 11.
 Tabellio recusans edere protocollum instrumenti, quod confecit, an torqueri possit. p. 165. num. 14
 de Tabellionis officio qui egerunt referuntur. ibid. n. 16
 Tabellionis officium non est vile, sed à quibusdam honoribus Tabelliones remouentur. ibid. num. 17
 Tabelliones an servi publici. ibid. n. 18. Possunt pro aliis stipulari. ibid.
 Tabellio creari non potest infamis, præsertim si in Curia munus exerceat. pag. 166. numero 20
 Tabelliones publici civitatum, seu oppidorum infames esse nequeunt. ibid. n. 22
 Tabelliones, quos vulgò reales nuncupamus, creati non possunt juris infamia notari, qui & bonis moribus decorati esse debent. ibid. numero 23

Tabellionem inhabilem reddit superveniens juris infamia, perficere tamen licet inceptas scripturas. ibid. & seq. n. 25
 Tabellio laborans juris infamia occulta, quicquid interim dum latet, egerit, sustinebitur. p. 167. n. 27
 Tabellio an impediatur munere suo fungi præter infamiam facti. ibid. n. 29
 Tabellio non est creandus, qui facti infamiam patitur, si ex propria procedat turpitudine, electus tamen non removetur propter illam. p. 167. & seq. n. 31
 Tabelliones quæ probare debeant, ut ad officium admittantur. ibid.
 Tabellio genere nobilis, cum ignobilibus non contrahitur, & plebeus ab eo tributo non excusatur. p. 168. n. 33
 Tabellio an possit esse clericus. ibid. n. 36
 Tabellio si ad sacros Ordines ascendat, amplius suo munere fungi vetatur. ibid. n. 33
 Tabellionis officium in Curia Romana exercere permittitur clericis in sacris, etiam beneficiariis. p. 168. & seq. n. 33
 Tabellionis munere uti clericus in Sacris etiam in foro ecclesiastico prohibetur. p. 169. n. 38. Limitatur. ibid. n. 39. & seq.
 Tabellio esse nequit clericus in minoribus, si sufficienti ad congruam potiar beneficio. ibid. n. 42
 Si beneficio careat, Tabellio effici poterit. ibid. num. 43
 Tabellio si jam sacris initiatus instrumentum condiderit, subsistet, nisi antea fuisset per prelatum monitus, ne uretur. p. 169. n. 45. Quid de jure regio. ibid.
 Tabellio factus clericus in sacris potest, ac debet perficere instrumenta de actibus, de quibus ante clericatum fuerat rogatus. p. 169. num. 44
 Tabellio clericus condere, non prohibetur instrumentum de rebus spiritualibus, aut ecclesiasticis. ibid. n. 46
 Tabellionis munus interdicitur Regularibus etiam ante professionem. p. 170. n. 47
 Tabelliones creandi potestas est Principis regalia. p. 171. n. 53
 Utrum alii eos creare valeant, ibid. num. 54. & seqq.
 Tabelliones creandi facultas quanto tempore acquiratur per præscriptionem. pag. 171. numero 57
 Tabelliones constituere ad judicialia de jure communi quisque in proprio territorio potest, & quid apud nos servetur. ibid. numero 58
 Tabelliones creati à Dominis inferioribus, extra territorium suo munere fungi prohibentur, nisi id specialiter concedatur. ibid. num. 59
 Tabellio nec de consensu partium permittitur protocollum perfecti contractus lacerare. p. 172. n. 64.
 Tabellio num valeat per alium instrumentum condere, aut exemplum extrahere. p. 179. num. 1
 Tabellio impeditus poterit aliena juvari manu, ut ipse propria subscribat. ibid. n. 2
 Tabelliones qui in regibus prætoris resident, vulgò de Camera, & publici oppidorum nequeunt per substitutum inservire. ibid.
 Tabellio,

& Verborum.

Tabellio assomens originale ex protocollo alterius, potest confectas adjicere clausulas, si deficiant, de jure communi: de nostra regio nihil. p. 180. n. 7
 Tabellio de jure communi potest, sicut de aliis bonis, de protocollis, & actis, que confecerit, pro libito disponere. ibid. numero 8
 An successor si Tabellio sit, valeat extrahere ex defuncti registro instrumenta, omissis solemnitatibus juris. ibid.
 Tabellio impeditur, si alii mandet, ut ex suo registro instrumentum assumat, utrum iudicis desideretur decretum. pag. 181. numero 2
 Tabellio succedens in officio alterius autoritate Principis, an possit ex protocollum antecessoris sine judiciali præcepto instrumenta extrahere. ibid. n. 10
 Tabellio in exercitio cessans tenetur successorii registra, & acta tradere. ibid. numero 11
 Tabellionibus privatis ob delictum officio, acta, & protocolla sunt auferenda. ibidem.
 Tabellioni succedenti acta & registra, præmissis inventario, traduntur. ibid.
 Tabellio penes quem protocolla, & acta esse debent, ea quocunque tempore exhibere compellitur, nisi constet ex inventario alii esse tradita. ibid.
 Tabelliones si ad eundem actum rogati intercesserint, quisque de illo instrumentum conficere poterit. p. 181. n. 13

Tacens, & Taciturnitas.

Tacens non videtur consentire, cum scit, ex actu, qui geritur, nullum sibi præjudicium generari. p. 140. n. 29
 Tacens, cum possit prohibere, consentire intelligitur. ibid. n. 12
 per taciturnitatem non inducitur consensus ad ea, quæ sunt gravis præjudicii. pag. 140. num. 28
 Taciturnitas consensum, inducit ad favorem Religionis, Ecclesiæ, filci, & similia. ibid. n. 31

Taurina Leges.

Taurinarum legum promulgatio. pag. 20. numero 88
 Vide verbo Lex.

Temeritas.

Temeritas in litigando quæ sit. pag. 227. numero 3

Temporale.

Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum: & quomodo intelligendum. p. 214. n. 16. & seq.

Tenerife.

Tenerife insula ex Fortunatis Hispaniæ adjicitur expugnata. p. 20. n. 88

Tenuta.

Tenute in sumario judicio exactè de jure litigantium inquirere oportet. p. 152. & seq. n. 10. An in eo admittantur repulsæ contra testes, & defectus adversum instrumenta. ibid. de Tenuta judicio notantur aliqua, & de eo agentes laudantur. p. 153. n. 31
 in Tenuta judicio non est locus interdicto de interim. ibid. n. 22. Nec admittitur supplicatio. p. 154. n. 31
 D. de Faria Coyar. Encl.

Tertia.

Tertium ex decimis Regi Hispaniæ per Sedem Apostolicam prima concessio. pag. 17. n. 78

Tertius.

Tertius accedens ut principalis ad iudicium, quod inter alios versatur, non debet causam prosequi in eo statu, quo existit, quod limitatur. p. 127. & seq. n. 17
 Tertio comparente, ut utrumque litigatorem excludat, an iudex superferere teneatur in iudicio pendenti. p. 128. n. 18. Et quomodo causa expediri debeat. ibid. n. 19. & seq.
 Tertius, cujus interest, poterit causam à litigante desertam assumere. p. 137. n. 11
 de Tertio appellante à sententia inter alios lata, cum sua interest. p. 135. n. 1. & seqq.
 de Tertio comparente pro suo interesse, lite inter alios pendente. p. 131. n. 1. & seqq.
 Tertio res inter alios acta quando noceat. p. 122. n. 1. & seqq.
 Tertius qui præsens patitur de jure suo per alium litigari, alitringitur sententia, quia mandatis creditur. p. 142. & seq. n. 47
 Tertius, cujus interest, licet omiserit appellationem, de nullitate dicens auditur. p. 143. n. 54
 Tertius si succubuerit agens de nullitate pro suo interesse, appellare non prohibetur. ibid.
 Tertius, cui sententia non nocuit, bifarium potest executionem impedire. p. 145. n. 2
 Tertius non admittitur ad iudicium quod inter alios agitur, nec ad impediendam executionem sententiæ, nisi prius intra breve tempus de jure suo docuerit. ibid. n. 3
 Et qualis probatio sufficiat. ibid. n. 6
 Tertio se opponente executione qualiter procedatur, via exequativa suspensa. p. 145. num. 4
 Tertius qui succubuit in oppositione ad impediendam viam exequativam, de jure communi iterum via ordinaria auditur: non sic de nostra regio. ibid. n. 5
 Tertius appellans à sententia inter alios lata quoad devolutivum effectum duntaxat, prius quod sua interest, probare tenetur. p. 146. num. 7
 Tertius se opponens executioni rejicitur, si adfit de calumnia suspicio: sed iudex non facile calumniam præsumet. ibid. numero 8. Fraudis suspicio prorsus eliditur, si plenè in continenti de bono jure tertii probetur: non ita si semiplenè probetur. ibid. num. 9
 Tertius quoad iudicium, quod inter alios agitur, tripliciter consideratur, & quando executio per oppositionem impediatur. ibid. num. 10
 Tertius possessor qui se opponit executioni sententiæ, allegans se dominum rei, onus probationis non sustinet, sed actori incumbit. p. 148. n. 18
 Tertius possessor si non inficitur, dominium rei ad victum attinere, nec justam possidendi causam alleget, in ipsam sententiam exequetur. ibid. n. 19
 Tertii creditoris oppositio impedit viam exequativam, & quomodo apud nos iudicium expediat. p. 148. & seq. n. 24. & 15.

A a a 2 Testator.

Index Rerum,

Testator.
 Testator presumitur velle heredem quanto minus possit onerare, modò ipsius adimpleatur voluntas. p. 38. n. 14

Testimonium, & Testis.
 Testimonium unius etiam in summa dignitate constituti ad plenam probationem non prestat. p. 272. n. 16
 Testium defectus non admittuntur in summaris iudiciis, nisi damnum irreparabile subsequatur. p. 152. n. 14
 Testis qualis esse debeat, & quæ in eo observanda. p. 155. n. 1
 Testis omni exceptione maior quis dicatur. ibid.
 Testis omni exceptione maior ubi lege requiritur probari debet. ibid.
 Testis infamia juris notatus à testimonio removetur. ibid. n. 2. Debet à iudice ex officio repelli. ibid.
 Testis inhabilis testimonium probat, si confessus viri egregie fidei dicto roboretur: fallit in notato juris infamia. p. 155. n. 2
 in Testem infamia facti maculatus non admittitur in criminalibus, etiam civiliter agitis, nec in civilibus arduis: in aliis etiam non excludatur, integram fidem non meretur. p. 156. n. 4
 Testis non repellitur infamia canonica, nec juris occulta. ibid. n. 5
 Testis an possit esse in criminalibus laicus contra clericum. ibid. n. 6. Et quid si laicus sit corpore vitatus. ibid. n. 7
 in Testem inimicus nunquam recipitur. p. 156. n. 8
 Testes inhabiles ad inquirendum recipiuntur, inimico capitali excepto, qui nec in crimine læsæ majestatis suscipitur. ibid. numero 9
 Testem etiam levis inimicitia non repellat, fidem ejus minuit, qui testificatur pro iudicis arbitrio. p. 157. n. 10
 Testis profrens se inimicum ejus, in quem producit, non repellatur. ibid.
 Testis an esse possit inimicus reconciliatus. ibid. numero 11
 de Testium repulsis, quæ in iudicio obijci solent. p. 158. n. 15. & seqq.
 Testibus intra quod tempus obijci repulsæ debeant. ibid. n. 16
 si Testi producto obijciatur defectus in termino probatorio, quid facere oporteat. ibid. numero 17
 Testium repulsæ an opponantur in secunda instantia? Et quid contra productos in prima. p. 158. n. 18. & seqq.
 de Testium fallitate, aut corruptione in secunda instantia obijci potest. ibid. n. 20
 Testes super eisdem articulis, vel directò contrariis recipi in secunda instantia prohibetur. ibid. numero 21. Limitatur hoc. pag. 159. n. 22. & seqq.
 Quid testes in prima instantia nihil dixissent, respondentes se nescire, aut non recordari. ibid. n. 26
 Quid in causis nobilitatis. ibid. n. 27
 Quid in matrimonialibus, & ubi animæ periculum veritur. ibid. n. 28
 Quid in criminalibus. ibid. n. 29
 Testis cui defectus obijciatur ad repulsam, si

interrogetur, non debet proprium crimen, seu turpitudinem detegere: de aliis fatari tenetur veritatem. pag. 160. numero 30
 Testes omnes apud nos de quibusdam defectibus generaliter interrogantur. ibid. numero 31
 Testis si ex confessione proprii criminis appareat inhabilis, à testificando removetur. ibid. numero 32
 Testem falso deponentem potest iudex ordinarius, qui de causa cognoscit plectere, et si aliàs in perjurium jurisdictione carcat. ibid. numero 34
 Quid si ad requisitionem alterius iudicis testes recipiat. ibid. n. 35
 Quid si apud delegatum testis pejeraverit. p. 160. numero 37
 Testis perjurus an pœna ordinaria, vel arbitraria puniendus per causæ iudicem, in qua falso deposuit. ibid. n. 36
 Testis extra ordinem punitus per iudicem, coram quo pejeravit, utrum possit à iudice suo ordinario pœna legis affici. p. 161. numero 38
 Testem ob perjurium coercere potest ex officio iudex de causa cognoscens principali, ipsa pendente: postea non utique, nisi per accusationem in foro perijuri testis. ibid. n. 39
 Testem falsum plectere an valeat iudex apud quem deliquit, et si gaudeat fori privilegio. ibid. n. 40. Excipitur clericus. ibid. numero 41
 Testis laicus falso testificans coram ecclesiastico iudice, à quo puniendus. ibid. numero 42
 in Testem clericum, qui falso deposuit, si ecclesiastico ob perjurium procedat, nequibit inhibere seculari iudici, ne in causa principali progrediatur, dum de fallitate cognoscitur. p. 161. n. 43
 Testem omni exceptione majorem quoties exigit lex, ea qualitas necessariò probari debet. p. 176. n. 19

Theodoredus Rex.
 Theodoredus Gothorum Rex, cum Attila prælium committit, ubi moritur. pag. 5. numero 9
 Theodoricus Gothorum Rex, eorum solium in Hispania stabilis. pag. 5. & seqq. numero 11
 Theodoricus Imperator an inter Hispaniæ Reges numerandus. p. 6. n. 15

Theudis Rex.
 Theudis Gothorum Rex, à simulato furioso occisus. p. 7. n. 17

Theudisfelus;
 Theudisfelus Gothorum Rex, nihil majestate dignum patravit. p. 7. n. 18

Tonsura.
 Tonsura prima utrum sit Ordo Ecclesiasticus. p. 259. & seqq. n. 23

Torquere, & Tortura.
 Torquere non licet iudici reum convictum, ut extorta confessione, appellare non valeat. pagina 200. numero 32. Iniquè tamen tortus tenetur fatari veritatem. ibid. numero 34
 Aliquando licebit in atrocioribus convictum torquere. ibid. n. 35
 Torqueri,

& Verborum.

Torqueri potest convictus, ut complices detegat. sed ut in caput alienum quis torquatur, p. ius esse debet de proprio crimine confessus, vel convictus. ibid. n. 33. Quando possit reus de complicibus interrogari. ibid.
 ubi Torquetur reus convictus, quid debeat iudex protestari, & an omnia protestationes, per negationem in tortura evanescent probationes. p. 200. n. 36
 in Tortura si iudex excesserit, tenetur reo minorem pœnam, quam merebatur, irrogare. ibid.

Transactio.
 Transactio hæredis nullum legataris præjudicium producit. p. 123. n. 9

Transversales.
 Transversalium cognatorum quoad successionem majoratus differentia. p. 315. n. 63

Tulgus Rex.
 Tulgus Gothorum Rex intempesivo languore brevi e medio sublatus. p. 9. n. 54

Turca.
 Turcarum imperium quando sumpsit exordium. p. 19. n. 31

Turismundus Rex.
 Turismundus Gothorum Rex primum suis gratissimus, sed deinde superciliosam majestatem ostentans fratrum sibi odium conciliavit. p. 5. numero 10

V

Vagabundus.
 Vagabundus delinquens ubi puniri possit, & an ad locum delicti remittendus. p. 112. numero 40
 Vagabundus si post delictum ad regnum alterius Principis confugerit, nec ibi puniri poterit, nec debet ad locum delicti remitti. pag. 114. numero 52

Vandali.
 Vandali unde orti, vide verbo *Vandalus.*

Vassillus.
 Vassillus emens partem jurisdictionis communis ab uno ex Dominis, à cæterorum subjectione eximitur. p. 329. n. 6

Vasconia.
 Vasconia unitur Castellæ regnis. p. 21. n. 38

Ubi.
 Ubi majus periculum veritur, ibi cautius agendum. p. 199. n. 18

Vendere, & Venditio: Venditor, & venditum.
 si Vendantur decem jugera ex certo fundo, contrahitur ad mensuram. p. 44. n. 12. Quid juris si in fundo plura, aut pauciora jugera reperiantur. p. 47. n. 27. & 29
 Vendere ad mensuram est aliud, & aliud vendere ad corpus, dicto modo vel numero jugerum, sive amphoratum, quæ fundo, aut dolo continentur, & de effectibus venditionis, dicto modo. ibid. n. 29
 si Vendatur fundus ad corpus, & plura inventantur jugera, quam venditor dixit, omnia cedent emptori, pretio non aucto. pag. 48. numero 30
 de Venditionis ad corpus forma & per averfionem. p. 43. n. 6
 Venditio ad corpus quando reducatur ad venditionem ad mensuram. ibid. n. 6

Venditionis ad mensuram forma, & effectus. ibid. n. 9
 Venditio fundi, vel doli pretio convento pro singulis jugeribus, vel amphoris, censetur ad mensuram, et si corpus totum vendatur. p. 44. numero 14
 Venditione perfecta ad mensuram sive mobilium sive immobilium, periculum non est emptoris antequam mensura adhibeatur. ibid. n. 15
 Venditio ejusmodi dicitur conditionalis usque ad mensuram adhibitam, sed contrahentibus non licet penitere. p. 45. n. 18
 Venditio eadem partim ad corpus, & partim ad mensuram quoad juris effectus contrahi potest. p. 46. n. 24
 in Venditione non datur actio læso in pretio, nisi ultra dimidiam; sed in qualitate, aut quantitate rei, aut moneta, ex quavis deceptione competit actio. p. 48. n. 33
 Venditio, in arbitrium tertii pretio collato, non tenet nisi per eum constitutur: secus est in tacita venditione dotis æstimata. p. 234. numero 4
 Venditio, quæ per æstimatam dotem contrahitur, habet tacitam conditionem, si nuptiæ subsequantur. p. 238. n. 31
 Venditio valet, et si res vendita præsens non sit. p. 244. n. 62
 Venditor si dixerit, decem jugera in fundo esse, & plura reperiantur, omnia, aucto pretio, emptori tradere debet; hic si voluerit, à contractu potest recedere. p. 46. n. 25. Quod limitatur. p. 47. n. 26
 Venditor accedens ad iudicium, ut emptorem defendat, tenetur causam assumere in statu, quo existit, nec declinatoria uti permittitur, et si clericus existat. p. 122. n. 4
 Venditor non tenetur de eversione, nisi per emptorem lis illi denuncietur. p. 113. n. 7
 Venditor potest à principio ante ceptum iudicium causam contra emptorem suscitandam in se suscipere, & iste ita manet exclusus, ut nec liti admittere permittatur. ibid. n. 8
 Venditor, licet cum emptore contestata, nequit illum à iudicio repellere; imò nec emptor causam deserere, ut cum emptore finiatur. ibid.
 Venditor fundo decem jugerum, vel qui decem jugera continet, an ad corpus, vel ad mensuram venditio censetur. p. 44. n. 11
 Vendita re ad mensuram, contrahentibus antequam metiatur resillire non licet, sed venditoris est periculum. p. 45. n. 16. Sed limitatur. ibid. n. 17. & 20
 Vendita rei ad mensuram gabella debetur exactori, qui administrat tempore contractus, non mentionis. p. 41. n. 19
 Vendita rei pretium debetur, currens tempore contractus, non mentionis, si ex statuto varietur. ibid.
 Vendita re ad mensuram, intra quantum temporis mentionem petere liceat, & an res mensura præsumatur ex longa emptoris possessione. p. 45. n. 21
 Vendita re mobili ad mensuram alibi tradenda, utrum sit utendum mensura loci contractus, vel traditionis, & cuius expensis mensio fieri debeat. p. 46. n. 22
 Venditio certo vini dolo ad rationem certi pretii pro singulis amphoris, contrahitur ad mensuram. p. 45. n. 21

Index Rerum,

tam, & periculum spectat ad venditorem ut
 que dimmetur. ibid. n. 23
 Si plures eo casu reperiuntur amphoræ, cum sci-
 licet venditor dixit tot amphoras dolo conti-
 neri, omnes soluto pretio, cedunt emptori.
 p. 48. n. 32
Verbum.
 Verba deservire debent voluntati. p. 42. n. 1
 Verba melius nostræ mentis testimonium. ibid.
num. 2
 ad Verborum proprietatem respiciendum, quo-
 ties agentis latet voluntas. ibid.
 Verba non obligant, quæ jactantur, & incon-
 sulto proferuntur. p. 47. n. 29
 Verba intelligi debent secundum consuetudinem
 proferentis. p. 288. n. 7
 Verba generalia non trahuntur ad casus insolitos.
ibid.
 Verborum scrupulosa observatio de jure nostro
 regio sublata. p. 328. n. 58
Veremundi Reger.
 Veremundus I. Legionis Rex, cui Diaconus di-
 ctus. p. 12. n. 50
 Veremundus II. Podager dictus, podagra con-
 fectus obiit. p. 14. n. 63
Via.
 Via executiva an suspendatur per oppositio-
 nem alterius creditoris. p. 149. n. 25
Vicarius.
 Vicarii generalis Episcopi, vel foranei quomodo
 expiret jurisdictio, Prælato decedente, aut
 alias carente jurisditione. p. 57. n. 15
 de Vicarii generalis, ac foranei munere, & dif-
 ferentia. p. 57. n. 33
 Vicarius Episcopi suam jurisdictionem extin-
 ctam validè exercet, dum ignorat, & quid
 si ipse solus agnoscat, extante communi er-
 rori. p. 94. n. 52
Vicus.
 Vicus exemptus à civitate quoad jurisdictionem
 retinet communitatem cum illa in pascuis pub-
 licis. p. 303. n. 35 & seqq.
 An ejusmodi vici incolæ teneantur servare statu-
 tam civitatis, à qua exemptus est. ibid. n. 36
 Vici incolæ non eliguntur, nec cogi possunt ad
 munera civitatis, à qua sunt liberati. ibid.
num. 37
Vidua.
 Vidua etiam dives gaudet privilegiis, quæ per-
 sonis miserabilibus competunt. p. 67. n. 12
 Vidua quæ maritum occidit, aut in ejus necem
 cooperatur, non fruitur viduitatis privilegiis;
p. 68. n. 17
 Vidua honestam degens vitam, habet privile-
 gium, ut causas suas in prima instantia defe-
 rat ad Curiam. p. 73. n. 1
 Quæ turpiter vivit, viduitatis omnibus caret
 privilegiis: nec vidua dici potest, quæ status
 honestatem non servat. p. 74. n. 2
 Viduam non facit habitus, sed honestas. ibid.
n. 2 Limitatur si semel ceciderit, aut si à tur-
 pitudine respiciatur. ibid. n. 3
 Vidua ut suis privilegiis potiatur, se honestè ge-
 rere, est probatura, sed in Hispania quoad

feminas non infimæ sortis, honestatis proba-
 tio de stylo non exigitur. p. 74. n. 4
 Vidua inhonestæ quæ bona auferantur ex matri-
 monio quaesita, remissivè. ibid. n. 5
 Non privatur dote. ibid.
 Viduæ, quæ post secundas nuptias se turpitudi-
 nibus immiscuit, non auferuntur, quæ ex
 primo matrimonio comparavit. ibid. n. 6
 Vidua extra domicilium conveniri non potest à
 quovis privilegiato, nisi in privilegio expre-
 sè derogetur legi unicæ, C, *quand. imper. int.*
p. 75. n. 12
 Vidua an possit trahere ad Curiam in prima in-
 stantia pupillum, aut alios pariter privilegia-
 tos. p. 77. n. 23
Vigilantibus.
 Vigilantibus, & non dormientibus subveniunt
 jura. p. 128. n. 43
Vinculum.
 Vincula duo vincunt unum. p. 77. n. 24
Vinculata Bona.
 in Vinculis, seu bonis vinculatis in Hispania suc-
 ceditur per representationem, & utrum hæc
 vera sint primogenia. p. 318. n. 88
Vinea.
 Vinearum plantatio quando Romanis vetita, &
 quid in Hispania, & in Indiis. p. 302. n. 27. &
seqq.
Virginitas.
 Virginitas præsumitur in omni femina, quæ non
 nupsit. p. 262. n. 37
Universale Judicium.
 Universale judicium quale sit: Vide verbo Ju-
 dicium.
Universitas.
 Universitates apud nos habent causam Curie,
p. 76. n. 15
Voluntas.
 Voluntati manifestæ contrahentium standum est
 adversus verborum proprietatem. p. 42. n. 1
Urraca Regina.
 Urraca Hispaniæ Regina, parenti successit.
p. 15. n. 69
Ulcupio.
 ad Ulcupionem error facti quando noccat, aut
 prosit. p. 119. n. 20
Ufus.
 Ufus sulphurei pulveris quando primum in His-
 pania notus. p. 18. n. 81
Vyalia.
 Vyalia Rex Gothorum triennium apprime domi-
 natus obiit. p. 5. n. 8
Vyamba Rex.
 Vyamba Gothorum Rex ob præclara facinora
 perfectus princeps fuit habitus. p. 9. n. 37
Vvandali.
 Vvandali unde orti, & quando Hispanias invase-
 rint. p. 3. n. 3
Vvitericus Rex.
 Vvitericus Gothorum Rex bello præclarus, sed
 infauftus. p. 8. n. 26
Vvitzia Rex.
 Vvitzia Gothorum Rex moribus dignitate per-
 versis, ob immania scelera execrabilis evasit.
p. 10. n. 40.

Del P. D. Javi de Jesus Corda

